

[Madsen-Mygdal.]

har til Behandling, er vi alene ved Flertallets Forslag oppe paa 36 Mill. Kr., der kan anvendes til Udlaan ikke blot til Støtte for Landbruget, men til Støtte for saa at sige alle andre Erhverv. Der er ingen, der har fundet paa, at disse Beløb skulde tilvejebringes som Statsindtægt, før Udlaan kunde finde Sted, og det vilde i øvrigt ogsaa være ganske urimeligt at kræve Skatter ind for Tilvejebringelse af Laan, som Staten siden hen faar betalt tilbage. Der er noget af det i den Kriselov, der blev vedtaget her forleden Dag, og det er en meget uheldig Biomstændighed ved den. Man kræver Skatter ind og giver Pengene ud, ingen kan i Dag sige, om det er som Tilskud eller som Laan, men hvis det bliver som Laan, der bliver betalt tilbage, ja, saa er der en Mangel ved Loven i saa Henseende. Og hvad jeg her har sagt, gælder ogsaa f. Eks. den sønderjydske Laanekasse, der er oppe paa ca. 15 Mill. Kr. i Udlaan, og det gælder ogsaa en mindre Laanefond som Laanefonden af 1925 til Kommuner ved Iværksættelsen af offentlige Arbejder. Det gælder i adskilligt flere Tilfælde, som jeg ikke skal trætte med at nævne, at hvor Staten gaar ind for at støtte Erhvervslivet — for at modarbejde Arbejdsløshed eller af andre Grunde — med Udlaan, tilvejebringer den sine Midler ved Udstedelse af Obligationer eller ved at stifte Laan paa anden Maade. Først nu, da det drejer sig om Kriselaan til solvente Landbrugere til et Beløb, der vel kan blive betydeligt, men dog ikke forfærdende stort, i Forhold til hvad Staten under langt bedre Forhold for Erhvervslivet tidligere har stillet til Raadighed, først nu melder Betænelighederne sig, og man stiller Krav om øjeblikkelig Dækning.

Den ærede Ordfører sagde, at nu maatte jeg jo give ren Besked og sige, hvor meget det drejede sig om. Det drejer sig i alt Fald ikke om 100 Millioner, som den ærede Ordfører regnede med, det er fuldkommen hen i Vejret. Det er selvfølgelig ikke saaledes, at Halvdelen af samtlige danske Landmænd vil faa 1 000 Kr. Det store Tal af Landejendomme vil ikke faa og vil heller ikke have nødig at faa mere end et Beløb, der lige er til Betaling af en Termis Renter og Afdrag, og det løber jo ikke op i 1 000 Kr. Vi anslaar det samlede Udlaan til 20 Millioner, maaske 25. Men det beror ogsaa paa, hvor mange Landmænd der vil melde sig. Det er slet ikke sikkert, at alle Landmænd, der faar Adgang til at faa disse Laan, som skal forrentes og afdrages, vil tage dem. Deri

ligger jo et Usikkerhedsmoment, som medfører, at man ikke kan angive Beløbet med tilnærmelsesvis Nøjagtighed.

Men hvad kan Flertallet sige om, hvad Akkordlaanene vil medføre af Udlaan? Der er sagt 10 Millioner. Ja, foreløbig er det blevet 16 000 Kr. — det stemmer ikke godt sammen —, og hvad det vil blive i Fremtiden, er der stærkt delte Meninger om. Det eneste sikre er, at hvis der vedtages en Lov, hvorefter der bevilges saadanne Laan, er det Finansministerens Opgave at komme til Bevillingsmyndighederne, hver Gang der skal flere Penge til, og saa maa Bevillingsmyndighederne tage Stilling til det. Selvfølgelig bør Staten nu som altid, hvor det drejer sig om Laan, der skal forrentes og tilbagebetales, tilvejebringe Beløbet ved Udstedelse af Statsobligationer, og jeg maa sige, at hele den Forargelse, som et Flertal stiller til Skue overfor dette Forslag, staaar meget daarligt til de Laaneforanstaltninger af langt mere vidtrækkende Omfang, som de samme Partier uden nogen som helst Betænelighed tidligere har deltaget i.

Jeg har i Regeringspressen og den konservative Presse set, at ikke blot var dette Forslag fra Venstres Side et Udslag af Letsindighed, men det var i Virkeligheden et formummet Forsøg paa at trække Penge ud af Nationalbankens Seddelpresse, saa at Kronens Værdi derved kunde blive sænket. Ja, hvorvidt den Valutapolitik, der i Øjeblikket følges, og hvorved man øjensynlig sætter en hel Del ind paa at modsætte sig, at Kronen kommer paa lige Fod med Sterling, er den rette og den, der tjener vort Land bedst, skal jeg ikke ved denne Lejlighed udtale mig om. Men det forekommer mig dog, at navnlig den konservative Presse skulde være varsom med at rette Angreb paa Venstre i denne Forbindelse. Thi hvad var det, det konservative Folkepartis Forslag gik ud paa, det Forslag, som ganske vist helt blev ladet i Stikken, da det gjaldt om for enhver Pris at gaa Regeringen til Haande? Ja det var saamænd Udlaan til solvente Landmænd til et Beløb af ikke mindre end 40 Millioner med indtil 10 000 Kr. til hver! I Sammenligning dermed er vort Forslag jo en ren Undermaaler. Og hvorledes vilde det ærede Parti tilvejebringe Dækning for disse 40 Millioner? Ja simpelt hen enten ved Statslaan, som vi foreslaar, eller ved Laan i Nationalbanken. Der staaar udtrykkelig i Forslaget: ved at optage Statslaan hos Nationalbanken. Og dette Forslag er fremsat, ikke før, men efter at Kronen er løst fra Guldets. Det forekommer mig derfor, at i alt Fald